

Koukat jen, kde co lítá,
zahleděn do nebe.
Postava smutná, zlitá,
když v srdci zazebe.

Koukat, jak voda teče,
zhlížet se v hladině
a cejtit, jak se vleče
hodina k hodině?

Kdo stejnou nohou vstoupí
do téže řeky zas
a na chvíli uloupí
ten uplynulej čas

Vrátí, co nejde zpátky?
Ten vyhořelej knot?
Vstoupit zadními vrátky
za zrezavělej plot?

Nemoh' jsi - tak jsi vyběh',
všechno se ti motá.
Je to pravdivěj příběh
všedního života.

Nemoh' jsem - tak jsem vyběh',
všechno se mi motá.
Je to pravdivěj příběh
všedního života.

Někdy bych z toho zvracel
skrčenej u dveří-
průměrná situace
toho, kdo uvěří.